

Já dobře vím, že úsměv tvůj,
ve spánku svém, říká mi stůj,
hvězdy když vidím, se na ni dívají,
když na víčka únavu skládají,
říkáš si znám ji.

Mámo má, odpustíš holce svý,
když byla zlá
že nic už nespraví, prosbu teď mám,
úsměv zas měj svůj,
jako tenkrát když's mě
hladívala po lících,
mámo má, mámo má.

Bože můj když vidíš naše trápení,
a slzy mé zkoušíš dál,
a ať břímě mé jenž tížívá jak kamení,
sama nezvedám když nemůžu už jít.

Ty Bože můj, slib ti teď dám,
že mámě svý, teď lásku dám,
já dobře vím, že vrásky nezhojí,
těm velký čas, co lásku neznaj,
odpusť mi prosím.

Mámo má, pomáhej holce svý,
teď sílu mám, když vím že odpouštíš,
ruku mi dej, a úsměv ten svůj,
jako tenkrát když's mě hladívala po lících,
mámo má, mámo má,
mámo má, mámo má.